

Begríb din Gudshandling

Gary Wilkerson April 18, 2011

Mange kristne kæmper lige nu med nogle af de største forhindringer i deres liv. I min egen forsamling står folk overfor forhindringer, som ikke ser ud til at kunne forceres. De kæmper med arbejdsløshed, regninger som hober sig op og fremtidige behov som hastigt nærmer sig. Ægteskaber er under pres. Pårørende er syge; og børn kæmper med troen.

Vores menighed kunne nemt være et billede af hvad der sker i hele Amerika lige nu. Folk har svært ved at få enderne til at nå sammen - ikke kun økonomisk, men også følelsesmæssigt og åndeligt. Mange tænker, "Jeg kan ikke se forbi det bjerg, som tårner sig op lige foran mig. Det er for stort." De kan ikke undgå at tænke, "Hvordan mon det her ender?"

Jeg har et budskab til dig. Uanset hvor dystert tingene ser ud i dit liv, så er der en "Gudshandling" i det hele. (*Gods Story*, som på engelsk betyder, at hvis du er en del af Guds handling, så er du en del af den kamp som Gud kæmper. O.A.) Dette er sandheden for enhver som elsker Herren og sætter sin lid til ham.

Præcis hvad er en Gudshandling? Her er fire karakteristika:

- Det er en begivenhed, som kun kan beskrives ved at Gud handler på vore vegne.
- Det har et positivt resultat, som kun er gjort muligt ved Guds klare indgriben.
- Resultatet kan kun forklares ved Guds kraft og kærlighed.
- Der er en fuldstændig forandring af omstændigheder, begivenheder og mennesker - som kun er muliggjort af Gud.

Hvor ser vi Guds handlinger ske? De sker i vores liv. Det er en af måderne Gud vælger at tale til verden på. Han elsker at vise, at alt hvad der sker i sine tjeneres liv ikke bare er en række tilfældigheder - men en Gudshandling.

Intet sted er dette mere klart end i profeten Elisas liv. Jeg ønsker at tale om fire ting, som Gud gør for sit folk, når vi står overfor uoverstigelige forhindringer.

1. Gud har ubegrænsede ressourcer til at sørge for det vi mangler.

Det første mirakel i beretningen om Elisas sker i 2. Kongebog kapitel 4. En stakkels enke var endt i en frygtelig situation. Hendes mand var død og havde efterladt hende med to børn som hun skulle forsørge alene. Da hun ikke kunne leve op til sine forpligtelser, begyndte kreditorerne at true hende. På den tid tog kreditorerne ikke bare folks ejendele - de tog også deres børn.

Denne kvinde var desperat, og hun henvendte sig til Elisa: "En kvinde, der havde været gift med en af profeterne, råbte om hjælp til Elisa: »Min mand er død, herre, og du ved selv, at din tjener frygtede Herren. Nu er en ågerkarl

kommet for at tage begge mine børn til trælle." (2. Kong. 4, 1).

Elisa var leder af en flok profeter - unge og gamle mænd, som tjente i Israel. Denne kvinde sagde til Elisa, "Min mand gik i din skole. Han var altid trofast overfor Gud. Vær barmhjertig overfor mig og hjælp mig."

Elisa kunne have hjulpet hende i det øjeblik. Han kunne have sagt, "Når jeg går hen i templet, vil jeg bede om hjælp fra depoterne. Der er en fond, som er tilegnet enker. Jeg vil fortælle dine kreditorer, at jeg vil tage dine midler med mig næste gang jeg kommer forbi."

Det ville helt sikkert have været svar på hendes bønner. Men Gud ledte Elisa i en anden retning. Herren havde mægtige planer i forhold til denne kvindes krise. Han var i gang med at afsløre at en Gudshandling tog form.

Faktum er, at Gud anvender vore dilemmaer til at herliggøre sit navn. Og af den grund bliver vores egen Gudshandling måske formet gennem smerte eller forsinkelse. En ud af ti amerikanere er arbejdsløse. Andre har måttet acceptere en lønnedgang. I nogle husholdninger må begge ægtefæller have to jobs for ikke at miste alt hvad de ejer.

Måske har du tænkt i din egen krise, "Hvis jeg ikke får et gennembrud er det slut nu. Jeg har behov for et mirakel bare for at overleve." Jeg forestiller mig, at enken tænkte sådan.

"Elisa spurgte hende: »Hvad kan jeg gøre for dig? Fortæl mig, hvad du har derhjemme?" (2. Kong. 4, 2). Han bad hende ikke om at sælge hendes værdigenstande for kontanter, for hun havde ikke flere tilbage. Det Elisa sagde, var, "Gud kan møde dig præcis som du er i din nuværende situation. Hvis du har tro, kan han flerdoble selv den mindste ting du har."

Enken svarede, "Din trælkvind har ikke andet end en lille krukke olie." Vi ved fra Skriften at olie repræsenterer Guds velsignelse og forsyninger. På dette tidspunkt gav Elisa hende en underlig instruks: "Gå ud og bed alle dine naboer om nogle krukker; det skal være tomme krukker, og der må ikke være for få af dem." (2. Kong. 4, 3).

Hun gjorde som profeten havde sagt. Så sagde Elisa, "Gå så hjem og luk døren bag dig og dine sønner, og hæld olien over i alle krukkerne, og stil dem til side, efterhånden som de bliver fulde." (4,4). Igen adlød hun Elisa. Og hun hældte olie fra sin egen krukke og den fyldte en lånt krukke. Det samme skete med den næste krukke og den næste og den næste. Der var en uendelig mængde olie!

Her er pointen: Når Gud siger, at han har hvad vi har brug for, så er det ikke bare en smule. Gud har alt vi behøver. Hans evne til at sørge for os er grænseløs.

Krukkerne i denne beretning repræsenterer kapaciteten af vores tro. Jo flere "krukker" vi kommer til Gud med, des mere vil han fylde os op. Selvfølgelig kan vore behov til tider blive så desperate, at vi bliver fristet til at satse på en kødelig løsning. Men Gud anvender denne begivenhed til at minde os om, at han er vores forsyning. Han bruger måske et menneske til at møde vore behov, men til slut vil det altid vise sig, at det unægteligt var en Gudshandling.

Det er det vidnesbyrd Gud gav denne enke. Ikke alene mødte han hendes behov, men hun fik et mægtigt vidnesbyrd til sine naboer: "Denne krukke var tom da du lånte den til mig. Men Gud selv har fyldt den!"

Elisa sagde da til hende, "Gå hen og sælg olien og betal din gæld! Resten kan du og dine sønner leve af." (4, 7). Hvilken underfuld udfrielse. Denne desperate kvindes krise var nu en Gudshandling - en med tro på Guds magt til at sørge for *alt* hvad hun havde behov for.

2. Ved sin indgribende kraft giver Gud de kraftløse i stand til at overkomme alle forhindringer, som er sat op imod dem.

Senere i Elisás beretning forbereder den magtfulde nation Syrien et angreb på Israel. Men Gud viste Elisa alle Syriens planer. Så profeten var i stand til at advare Israels hær og skåne dem.

Det syriske militær bestod af mægtige batalioner, store stridsvogne og moderne våben. Men de blev forpurret i alt på grund af én mand, Elisa. Det gjorde kong Ben Hadad rasende. Til sidst opgav han sine angreb på Israel og

vendte hele sin hær mod Elisa: "Så sagde han: »Gå hen og find ud af, hvor han er, så vil jeg sende folk ud og få fat på ham." (2. Kong. 6, 13).

På det tidspunkt opholdt Elisa sig i Dotan. Skriften siger, "(Kongen) sendte heste og vogne og en stor hærstyrke derhen, og de kom om natten og omringede byen." (6, 14). Næste morgen vågnede Elisas tjener og så fjenden forsamlet ved porten. Han råbte i panik til Elisa, "Åh, min Herre, hvad skal vi gøre?"

Har du nogensinde følt som denne tjener? Du ser en tidevandsbølge komme mod dig og du ved, at du vil blive skyllet væk. I panik græder du, "Der er ingen vej ud af dette problem. Det er for stort. Hvad kan jeg overhovedet gøre?"

I sådanne situationer kan vores bønner blive den rene bekymring. Trofaste råb kan pludselig fyldes angst og panik. Vi siger til os selv, "Der er ingen måder Gud kan få mig ud af det her på. Hvad er der at håbe på?"

Hvad gjorde Elisa her? Han svarede sin tjener, "Frygt ikke, der er flere på vores side end på deres." (6, 16). Hvilket underligt svar. Elisas tjener må have troet, at han var tosset. Men Elisa bad for ham og sagde, "Herre, åbn øjnene på ham, så han kan se!" (6, 17). Pludselig kunne Elisas tjener se hvad det naturlige øje ikke kunne se, "Og han så, at bjerget var fuldt af ildheste og ildvogne rundt om Elisa." (6, 17).

Gennem mine år i Texas har jeg set nogle vidunderlige heste. Men selv den mest kraftfulde hest må have blegnet i sammenligning med de heste som Elisas tjener så den dag. Gud handlede og greb overnaturligt ind!

Lige nu i din krise er oddsene mod dig måske 10.000 til 1. Men som Elisas beretning viser, så er 10.000 et lille tal når det holdes op mod de utallige engle, som er i Guds tjeneste. Du føler dig måske overmandet og i mindretal - men Gud taber aldrig. Han er aldrig på retræte og han forhandler aldrig. Han er med dig midt i din kamp for at udfri dig på overnaturlig vis.

Du spørger måske ligesom Elisas tjener, "Hvad skal vi stille op?" Gud har allerede svaret dig i Elisas beretning: "Stol på Herren."

Når alt glipper - når du føler, at det er håbløst og du er ved at bukke under i nederlag - Så handler Gud og ændrer alting.

Elisa bad Gud om, at han ville blinde de syriske soldater som omringede dem - og det gjorde Herren. På et øjeblik blev tusinder af soldater kraftløse og famlede rundt i blinde. Elisa førte dem herefter sikkert væk fra byen. Her var resultatet: "Aramæerne foretog ikke flere strejftogter ind i Israel." (2. Kong. 6, 23).

Det var endnu en tros-opbyggende lektion for Israel. Elisa viste Guds folk, "At have Herren på din side er bedre end at have verdens stærkeste hær på sin side. Stol på ham!"

Sandelig, gennem alle disse begivenheder, gjorde Elisa hvad enhver hyrde er kaldet til at gøre. Han opbyggede folkets tro. Han viste Israel, at i en hver krise, uanset hvor håbløs den var, var Gud trofast til at føre dem igennem.

3. Gud sørger for en sidste-sekunds sejr når nederlaget synes uundgåeligt.

Syriens konge Ben Hadad stoppede måske sine angreb på Israel, men han opgav ikke sine overfald på Guds folk. Han besluttede, "Jeg vil vende mig mod andre dele af denne nation - Samaria!" "Siden hen samlede aramæerkongen Ben Hadad hele sin hær og drog op og belejrede Samaria." (2. Kong. 6, 24).

På den tid var der en forfærdelig hungersnød i Samaria. Den syriske hærs strategi var at stoppe for madforsyningen til landet. Snart var tilstanden desperat. Folk solgte alt de ejede for en smule mad: "Et æselhoved kostede firs sekel sølv." (6, 25).

Samarias konge var forfærdet over det som skete. Han gav Elisa skylden. Han svor, at han ville have profetens hoved næste dag, og sendte derfor en budbringer for at dræbe ham.

Da budbringeren ankom, sørgede Elisas venner for at han ikke kom ind til ham. I denne fastlåste position råbte bud-

bringeren til Elisa, "Kongen sagde, at denne ulykke er kommet fra Herren. Hvorfor skal jeg længere vente på Herren?" (6, 33). Kort sagt, kongen havde ingen tro. Han var overbevist om at Gud havde forladt Samaria og havde overladt dem til at klare sig selv.

Hvad var Elisas svar? "Hør Herrens ord!" (7, 1). Her er et klogt råd til enhver kristen, som står midt i en krise. Hvis din situation er ude af kontrol og du står til et klart nederlag, så er det lige her og nu du skal minde dig selv om Guds Ord.

Elisa sagde til budbringeren, "I morgen skal en sea fint mel kun koste en sekel i Samarias port, og to sea byg kun en sekel." (7, 1). Med andre ord: "Overgiv jer ikke til Ben Hadads hær. Fødevarer vil komme i så stor en mængde, at du kan spise alt du orker for kun en sekel."

Her var budskabet bag Elias ord: "Gud er i gang med at vende det hele for dig på en eneste dag. Du tror, at du vil bryde sammen. Men dit "nederlag" vil blive en Gudshandling."

Budbringeren spottede i vantro og sagde: "Om så Herren satte vinduer på himlen, ville dette ikke ske!" (7, 2). Men Elisa ønskede at vende vantro til tro. Han vidste, at Gud allerede handlede på deres vegne.

På det tidspunkt sad fire spedalske og sultede mellem Samaria og Syriens lejr. Til sidst sagde de til hinanden, "Hvorfor sidde her og dø? Lad os gå til den syriske lejr og tigge om mad. De vil enten dræbe os eller have barmhjertighed med os. Hvem ved, måske vil Gud hjælpe os. Under alle omstændigheder er det bedre end at dø her."

Da de spedalske ankom til den syriske lejr opdagede de at fjenden var flygtet. (De var blevet skræmt bort på overnaturlig vis!) Men det bedste var, at de havde efterladt alt deres proviant. Så de spedalske fik sig et festmåltid. Efter at de havde fyldt bugen løb de til Samaria for at fortælle om alt den mad der var til rådighed.

Utroligt nok, så troede kongen ikke på dem. Han troede at det var en fælde, et bagholdsangreb. Men da byens indbyggere hørte dette, handlede de i tro: "Da strømmede folk ud og plyndrede den aramaiske lejr, og en sea fint mel kom til at koste en sekel og to sea byg en sekel, som Herren havde sagt." (7, 16).

Tænk over det. Samarias konge var mindre end en dag fra at overgive sig til fjenden. Men Gud havde allerede vundet sejren for ham!

Du står måske lige på grænsen til nederlag. Men Gud ønsker, at gøre hvad han har lovet dig i sit Ord. Hvis du holder fast i hans Ord i tro, vil han være trofast til at få det til at ske.

4. Gud giver ikke en delvis sejr men en total triumf.

Her er den sidste lektion fra Elisas liv. Og hvilken lektion! Den berømte profet lå på sit dødsleje. Joash, Israels konge, græd højt over at Israels store profets lys var ved at gå ud. Han mindede sig om Elisas trosgerninger, "Han kastede sig grædende ned over ham og sagde: »Min fader, min fader, du Israels vogne og heste." (2. konge. 13, 14).

Elisa drillede lidt for at give kongen håb. Han bad kongen om at skyde nogle pile af. Joash gjorde det. Så sagde Elisa, at han skulle tage pilene og slå dem mod jorden. Joash adlød og slog pilede mod jorden tre gange.

Det næste Elisa gjorde var temmelig overraskende. Han blev vred på kongen. Han sagde til Joash, "Havde du slået fem eller seks gange, ville du have slået Aram fuldstændigt. Nu skal du kun slå Aram tre gange." (2. Konge. 13, 19).

Dette virker som endnu en underlig situation fra Elisas liv. Men faktum er, at Gud profet stadig opbyggede tro. Han sagde til kongen, "Hvor vover du at forvente så lidt fra Gud! Du kunne have overvundet Syrien fem eller seks gange, men nu må du nøjes med tre gange."

Elisas ord er henvendt til alle kristne i dag. Vores Herre ønsker, at vi skal gå ud over begrænsede sejre. Gennem de Gudshandlinger han gør, skal vi opbygge tro på tro... sejr på sejr... at være konstant hungrige efter at han skal

handle og ikke forhandle. Elisa fortæller os, "Gud vil give dig så mange sejre som du er villig til at modtage. Bliv ved med at slå mod jorden i tro!"

Det er ikke et hjerteløst krav. Det er dybt medfølelse. Gud ønsker, at en hver ægtefælle i et nødlidende ægteskab skal vide, "Jeg ønsker ikke at du skal nøjes. Jeg ønsker, at ethvert sår skal hele fuldstændigt op - ikke delvist. Jeg ønsker I skal kende glæden fuldt ud ved at elske hinanden. Det er mit design for jer."

Der er en Gudshandling for hvert et kæmpende par... for hver en økonomisk krise... for hver en fremmedgjort forælder og barn.

Uanset hvordan din situation er så bed med mig: "Herre, åbn vores øjne for din handling i vores krise. Midt i vores nød så fyld vores krukker. I vores svære kamp, vis os dine stridsvogne af ild. Og på nederlagets rand, så mind os om at du allerede er ved at drive vores fjender på flugt. Styrk vores tro så vi må blive ved med at slå mod jorden i tro. Mind os om at vi skal søge hvile i dig. Vi ved, at hver en prøvelse er en mulighed til verden, så den må blive forvandlet af din handling."

Må Gud åbne dine øjne for det mirakel han har påbegyndt i din families kamp... i dine økonomiske problemer... hos dine lidende pårørende. Dine regninger er ikke større end Guds forråd. Din sygdom er ikke større end hans magt. Han har omringet dig med stridsvogne af ild. Alle kræfter i himlen er til hans rådighed for at beskytte dig. Han er allerede nu ved at bringe dig sejren. Amen!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/535/>